

KONSTRUKCE

ODBORNÝ ČASOPIS PRO STAVEBNICTVÍ A STROJÍRENSTVÍ

5
2017

CENA ČESKÉ KOMORY AUTORIZOVANÝCH INŽENÝRŮ A TECHNIKŮ ČINNÝCH VE VÝSTAVBĚ

GULLIVER v Praze

- Autor: Leoš Válka, Martin Rajniš, David Kubík
- Spoluautor: Zbyněk Šrůtek
- Projektant: Dvořák & partneři s.r.o.
- Dodavatel: STYLBAU, s.r.o.
- Přihlašovatel: STYLBAU, s.r.o.
- Investor: BOX a.s.

Zdůvodnění udělení Zvláštní ceny: Tento druh objektu reprezentuje vizionářství staveb nejen svou architektonickou a konstrukční zajímavostí, ale i přístupem investora a současným způsobem využívání prostoru pro literární a kulturní účely. Celá stavba sama o sobě je povýšena na umělecký předmět, který je i běžně užíván. Je to znakem vysoké úrovně stavitelství i dobré ekonomické hladiny společnosti. Přípravné i realizační fáze výstavby přiměly všechny zúčastněné strany ke skutečnému inženýrskému hledání nových projekčních i konstrukčních cest. Autoři tak vytvořili originální stavební dílo, jehož vlastnosti byly ověřovány nejdříve experimentálně a následně i ročním provozem. Dokázali vytvořit stavbu, která důstojně reprezentuje naši zemi i ve světě.

GULLIVER v Praze

CENA HLAVNÍHO MEDIÁLNÍHO PARTNERA ČASOPISU STAVITEL

Smart byty Nové Butovice v Praze

- Autor: Atelier Smitka s.r.o., Ing. arch. Daniel Smitka
- Projektant: Atelier Smitka s.r.o.
- Dodavatel: Trigema Building a.s.
- Přihlašovatel: Trigema a.s.
- Investor: Trigema a.s.

Zdůvodnění udělení Zvláštní ceny: Časopis STAVITEL oceňuje výstavbu bytového domu s vizionářským přístupem ke komfortnímu dlouhodobému užívání a s aplikováním znalostí stavebních profesionálů s důrazem na ekologii, energetickou úspornost a zdravé vnitřní prostředí. Ukázkový příklad spolupráce investora a všech zúčastněných stran, kteří si zvolili náročnější cestu výstavby domu ve prospěch dlouhodobých výhod jeho obyvatel.

Smart byty Nové Butovice v Praze

CENA MINISTERSTVA KULTURY ČR

Stavební a restaurátorské práce při obnově poutního areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie – Svatá Hora v Příbrami

- Autor: Ing. arch. Richard Cibik, Ing. Michal Sluka, Ing. Romana Hubková, Ing. arch. Michal V. Křepel, Ing. arch. Lukáš Kozák
- Projektant: Ing. arch. Richard Cibik – FACIS architekti, f.o., Ing. arch. Richard Cibik
- Dodavatel: Starkon a.s.
- Přihlašovatel: Starkon a.s.
- Investor: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie

Zdůvodnění udělení Zvláštní ceny: Rekonstrukce a restaurátorská obnova významného poutního místa byla jednou z největších modernizačních prací v jeho dlouhé historii. Ambicí revitalizačních prací bylo vytvořit modelový příklad pro rekonstrukce jiných historických objektů. Stavitelé dokázali v úzké spolupráci s památkáři kombinovat tradiční stavební postupy s novými technologiemi a materiály. Oprava areálu dokázala propojit historii, kulturní a duchovní význam místa se současnými potřebami a novými možnostmi využití objektu pro širokou veřejnost.

Příbram Svatá Hora – obnova poutního areálu

CENA SVAZU PODNIKATELŮ VE STAVEBNICTVÍ V ČR

Residence Garden Towers v Praze

- Autor: CENTRAL GROUP a.s.
- Projektant: CENTRAL GROUP a.s.
- Dodavatel: Metrostav a.s.
- Přihlašovatel: CENTRAL GROUP a.s.
- Investor: CENTRAL GROUP a.s.

Golfový resort – Kácov

dodržujeme určitá pravidla vzájemného respektu. A protože jsou skutečně dobrá, tak musím zaklepat – je to příjemná práce. Taký se bratrsky dělíme o prachy.

Jaké jsou ve světě současné trendy ve využívání dřevěných konstrukcí? Kam směřuje jejich vývoj?

Víte, ono nejde o dřevěnou konstrukce, jde o vývoj celé architektury. Zmínil jsem se v předchozích odpovědích, že architektura na tom není dobře. Je pravda, že to, nad čím člověk ustrne, když to vidí v tvrdém skle, betonu a oceli, tak dřevo asi tím, že dřevěné konstrukce jsou většinou menší, přináší do jistý míry lidské a přátelské rozměry. Kam směřuje jeho vývoj? Rozhodně nepatřím ke studijním typům, který vyjmenujou, co se zrovna ve dřevě postavilo. U nás v Hutí používáme klacky, kmínky a víc a víc konstrukce, který vytvářejí měkký, bionický tvary. Hodně se zabýváme použitím membrán, který, jako třeba na Gulliverovi v Doxu, chrání jemný dřevěnou konstrukce před povětrností, zvyšují jejich dlouhověkost a odolnost. Ale rád bych zdůraznil jednu věc, my nejsme fanatci dřevěných konstrukcí, my si jen myslíme, že je to překlenovací krok mezi už opuštěnou krásnou architekturou předchozích dob a zatím ještě nezformulovanou krásnou architekturou budoucnosti, krásnou ve smyslu, že se bude hromadně, takřka beze zbytku lidem líbit. Jsme v mezidobí a děláme překlenovací kroky. A k tomuhle překlenutí architektonický mezery nám dřevo připadalo

jako možná trochu vhodnější materiál, než některý tvrdý, a možná v případě betonu přímo odpudivý materiál, odpudivý pro běžného člověka, ne probůh pro mě. Snažím se pohled běžného člověka naprosto respektovat a snažím se mu vyjít vstříc.

Nejspíše se shodneme na tom, že pokud se najde osvědčený investor, promítá se to automaticky i do výsledku díla. Oslovují Vás ale i takoví, které odmítáte? Máte například nějaké profesní „TABU“?

Začnu od zadu. Jsem obyčejnej selfmade-man, který začínal v příkopu vedle silnice. Když máte velké hlad, tak i rozšlápnutej řízek ležící v centru Paříže na chodníku je pro vás lákavou pochoutkou, který neodoláte. Já těch tabu v žádným směru nemám moc, dalo by se říct, že s výjimkou bolševiků žádný tabu nemám. A bolševici pro mě nejsou tabu, ty prostě nenávidím. Investoři. Ano máte pravdu, jak je investor, to se pozná na tom baráku hodně silně. Máme kliku, že máme občas bezvadný investory. To je vzácnost v týchle době. Třeba Aleš Voverka, pro kterýho jsme dělali Muzeum a maják Járy da Cimrmana. Ano, to je kamarád, chová se kamarádsky po všech stránkách a respektuje člověka. Máme některý investory, na který nevzpomínám v dobrým. Nejsem blázen, abych je jmenoval v tisku, to se nedělá. Každý si musí uvědomit, že investor, který je nadán mocí svých prostředků, má na sobě gigantickou zodpovědnost. Je to zodpovědnost, která se promítá na

všechny strany, není to jen krásná díla, ale i jeho ekonomické podmínky, dohody se společníky ... A protože jsem párkrát už zažil i polohy, kdy nejsem architekt, ale jsem investor, uvědomuju si, jak je často obtížný, dostat takovému úkolu.

Na čem aktuálně pracujete?

Teď jsme probírali seznam projektů, na kterých pracujeme, blíží se k 40. V zemi vysoké úmrtnosti projektů (ne naší vinou!) je potřeba pracovat na řadě věcí paralelně, prostě proto, že žijeme v divoký době, která často krásný záměry převrací vzhůru nohama. Zaplaťbůh, práce máme hodně, podařilo se nám za konec roku 2016 a 2/3 roku 2017 zrealizovat osm staveb, což je v Čechách skutečně dost. A aby bylo jasno, kdokoliv se na nás obrátí, nikdy ho neodmítnem, každé záměr si zaslouží svou individuální pozornost a doufáme, že to ještě dlouhou dobu vydržíme. Já totiž nejsem penzijní typ.

Bc. Vítězslav Fejfar,
fejfar@konstrukce-media.cz,
Foto: René Volfík

Výběr z dokončovaných/dokončených staveb v poslední době: Rozhledna Doubravka – Praha 14 Kyje, Klinika Dr. Pirka – Mladá Boleslav, zvedací lávka přes řeku Klenici v Mladé Boleslavi, vzducholod' Gulliver – DOX Praha 7, golfový resort – Kácov, věž v Jeruzalémě – Izrael, transbordér v Nantes – Francie, muzeum, věž a transbordér u Bařova kanálu.

„V zemi vysoké úmrtnosti projektů je potřeba pracovat na řadě věcí paralelně,“

vedl v rozhovoru pro časopis KONSTRUKCE prof. Ing. arch. Martin Rajniš, český architekt a urbanista, spoluzakladatel České komory architektů, několika architektonických kanceláří a zakladatel ateliéru Huť architektury Martin Rajniš.

Obligátní otázka na úvod. Jak a kde bydlí uznávaný architekt Vašeho formátu?

Bydlím v ateliéru Hutí architektury na Malé Straně na Úvoze 5, je to tu nádherný, mám vyčleněný jeden malej pokoj („ředitelna“), kde mám u zdi na trojkladkovým kladkostrojím svisle danou postel, kterou na noc vykloupím a spím na ní. Někdy si připadám jako už úplnej magor, protože v 73 a půl letech je to už trochu moc velká habadaůra, ale zachraňuje mě to, že unikám na chalupu do Jizerských hor, kde se udržuju v stabilním psychickým klidu, myšlenkový čistotě.

Dřevo, sklo a kámen jsou pro Vaše práce charakteristické. Měl jste odjakživa jasno v materiálech, ze kterých jsou vaše díla realizována? Jaký je Váš vztah k oceli?

Mám čím dál tím víc jasno, ale ani ve svym pokročilým věku úplně jasno nemám. Po návratu z cest jsem se zapřísahal, že budu jako nějaký vobyčejnej domorodec z ostrova nebo pastevec stavět z přírodních materiálů. Děláme různé věci, zrovna teď se bude otvírat nemocnice, která je z dost velký částí z betonu, skla, oceli a kamení, protože různé šance a různé příležitosti upravují, modifikují naše záměry. Rozhodně dřevěná věž pro dobrý vyhlídky nemá stejnej výtvarnej a stavební záměr jako pavilon soukromý nemocnice. Do nemocnice těžko proniknete dřevem, to není pro tenhle druh staveb asi ten pravý materiál. Proto jsme na nemocnici do Mladý Boleslavi použili klasický materiály včetně be-

tonu a oceli. Snad i to se dá díky svému umístění, tvaru, proporcím a pojetí nazvat přirozená architektura.

Ve druhém letošním čísle KONSTRUKCÍ jsme představili projekt dřevěné vzducholodi v pražském DOXu. Když Vás poprvé oslovil jeho ředitel Leoš Válka, věděli jste hned, že dřevěná vzducholod' je přesně to, co v pražském veřejném prostoru chybí? Jak se vůbec vnímáte současně rozporuplné názory komunálních politiků na téma, jaká architektura je pro Prahu „vhodná“?

To je hned několik otázek dohromady. K Doxu. Už to bude skoro pět let, kdy nás Leoš Válka oslovil (pozor – nepoužívám plural maiestaticus, ale protože nedělám sám, tak mluvím v množném čísle, a vzducholod' jsme dělali s Davidem Kubíkem a Zbyňkem Šrůtkem). Myšlenka se vyvíjela pozvolně, Leošovi taky od začátku nebylo jasné, co to bude, ale po několika našich návrzích přišel s nápadem – on!, že to bude vzducholod'. Nám se tenhle nápad nesmírně zamlouval, hlavně tím, že cituje v lidskym podvědomí zakořeněnej tvarovej archetyp a odvolává se tak na daleko širší spektrum pocitů, než kdyby to byla jakási konstrukce, která tuhle konotaci nemá. A musím říct, že od okamžiku, kdy to Leoš řekl, mě nikdy nenapadlo, že by to mělo bejt něco jinýho. A už vůbec mi nevádí, že to napadlo jeho a ne mě, což u tak načuřenýho jedináčka je velmi zajímavý stav mysli. Názory komunálních politiků na to, co se má dělat v Praze: Podívejte, na

prof. Ing. arch. Martin Rajniš
(foto: Petr Kozlík)

to, co se má stavět v Praze, nemají ucelený názory architekti ani kritici. Vzhledem k tomu, že Praha je určitě jedno z pěti nejkrásnějších evropských měst, je strašnej problém najít v soudobý architektuře něco, co je tak dobrý, aby to tu mohlo stát, a vedou se o tom velmi rozporuplný diskuse. Musíme si uvědomit, že žijeme v době, kdy architektura byla za přispění nás architektů samotných hodně zašlapaná do bláta. Přejde určitě doba, kdy se z toho bláta v plný kráse zvedne a bude nám všem k velké radosti, ale ta doba ještě nenastala.

S kolegou Davidem Kubíkem tvoříte ve vaší Hutí architektury sebraný tým, zdá se... pracuje se Vám lépe s partákem? Spousta architektů si do své práce nerada nechá mluvit...

Chcete mi říct, že buď Kubík do toho, co děláme, nesmí kecat nebo když do toho kecá, že ho nemám rád a nebo že už jsem tak vyšeptalej, že když mi Kubík nenapovídá, tak nejsem schopnej samostatnýho činu? Ani jedna z těch třech možností neplatí. Celej život, a říkal jsem to několikrát, mám úžasnou kliku na partáky. V Sialu jsem se potkal s těma nejlepšíma svý generace, Emil Píkrýl, Johnny Eisler, Mirko Baum, Míra Masák, nebudu jmenovat všechny, i když by si to zasloužili. DA studio – byli zase ti nejlepší svý generace, Jára Zima, Standa Fiala, Tom Prouza, Markéta Cajthamlová, znáte nějaký lepší z jejich generace? A teď to není jen David Kubík, kterej strávil šest let na AVU s mym dobrým kamarádem Emilem Píkrýlem, kterej byl jeho profesorem, ale je to i Tom Kosnar. Když děláte s bezva lidma, tak i ješitnej člověk si občas nechá říct. Kluci řadu projektů dělají samostatně, pracujeme tak, jak nám to vyhovuje. Není to ani diktát, ani monolog, ani úplně kompletní dialog,

Rozhledna Doubravka